

عنوان مقاله:

پایش خشکسالی با استفاده از محصولات دمایی و پوشش گیاهی سنجنده MODIS (مطالعه موردی: استان سیستان و بلوچستان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی تغییرات محیطی با تاکید بر مدیریت منابع آب در مناطق ساحلی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی پوته ریگی - دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، موسسه آموزش عالی آبان هراز، آمل، ایران.

کریم سلیمانی - استاد، گروه مهندسی آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران.

شادمان درویشی - کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، موسسه آموزش عالی آبان هراز، آمل، ایران.

خلاصه مقاله:

خشکسالی یکی از مهم ترین مخاطرات محیطی است که سالانه در بخش های زیادی از ایران رخ می دهد و خسارات زیادی را در بخش های مختلف از جمله بخش کشاورزی به بار می آورد. در مطالعه حاضر وضعیت رخداد خشکسالی در استان سیستان و بلوچستان در مقیاس زمانی ۲۰ ساله (۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱) با استفاده از تصاویر MODIS بررسی شد. نتایج شاخص های خشکسالی طی دوره مورد مطالعه نشان می دهد در شاخص TCI خشکسالی های خیلی شدید، شدید، متوسط و ملایم در در طی دوره ۲۰ ساله وجود داشته به طوریکه بیشترین و کمترین مساحت نواحی خشکی خیلی شدید در سال ۲۰۰۵ و ۲۰۱۴ اتفاق افتاده است. شاخص های VCI و VDI شرایط خشکی را در استان سیستان و بلوچستان نشان نمی دهد و بر اساس این شاخص های شرایط منطقه در وضعیت های نرمال و بهینه، و خشکی های ملایم و متوسط بوده است. همچنین نتایج شاخص VHI خشکسالی شدید را در سطح منطقه در طی دوره نشان می دهد به طوریکه در سالهای ۲۰۰۷، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۹ به بالاترین میزان خود رسیده است و در نهایت شاخص DSI نشان داد سه کلاس مرطوب متوسط، تقریباً نرمال و خشک متوسط بیشترین مساحت استان سیستان و بلوچستان را شامل می شود. همچنین مساحت زیادی از نیمه غربی استان شامل بخش های غربی و شمال غرب دارای خشکی شدید هستند. بخش های شمال، مرکزی و جنوبی در وضعیت های مرطوب متوسط و تقریباً نرمال هستند. همچنین وضعیت های مرطوب شدید و خیلی مرطوب در بخش های شمال شرقی به صورت بسیار اندک دیده می شود.

کلمات کلیدی:

خشکسالی، MODIS، VDI، DSI، سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1927250>

